

"El nostre cinema és d'idees"

Ventura Pons presenta el film 'Amic/Amat', basat en 'Testament', una obra teatral de Josep M. Benet i Jornet. Els actors Josep M. Pou, Rosa Maria Sardà, Mario Gas i David Selvas interpreten aquesta història sobre "la salvació a través de l'hereu".

MARC VILA

El realitzador Ventura Pons, actual vice-president de l'Acadèmia de Ciències i Arts Cinematogràfiques, ha estrenat el seu darrer film, *Amic/Amat*. Després de l'èxit de públic i crítica obtingut amb *El perquè de tot plegat*, *Actrius* i *Carícies*, ara ens presenta una història d'amor i d'esperança en les noves generacions. *Amic/Amat* és una nova col·laboració entre Ventura Pons i Benet i Jornet, que s'estrena com a guionista de cinema amb aquesta adaptació de la seva obra de teatre, *Testament*.

—*Què ha volgut explicar amb Amic/Amat?*

—És una història que en un moment de la meua vida em va afectar molt, en el sentit que era una temàtica amb què em sentia bé, no l'havia tractada mai i pensava que valia la pena d'explicar-la, perquè responia a una necessitat diferent. Vaig trobar que era molt interessant tota la proposta que hi ha en el text d'en Benet sobre la idea de continuïtat, la salvació a través d'un hereu, la possibilitat d'influir perquè les generacions que vinguin darrere siguin millors que no pas nosaltres, millors com a persones, s'entén; fer alguna cosa perquè els nostres hereus siguin millors com a éssers humans. A la vegada, també em va agradar molt la idea de girar, com si diguéssim, l'oració en passiva, veure que una generació en contempla una altra, feta de vells carcamals, perquè entenc que la gent de vint anys es pensa que els de cinquanta anys ja són vells...; veure que aquesta generació gran, que també les passa magres, compta, malgrat totes les seves grandeses i les seves misèries, amb els joves. I això és positiu i molt interessant, perquè Benet ho explica d'una manera gens mitificada, hi ha molta realitat aquí dintre. I, a més a més, després també hi ha la gran riquesa de les històries i els personatges dels subtemes com ara l'amistat, l'amor, la necessitat de comunicació...

—*Jugava amb l'avantatge de partir d'una bona història. Però, com es converteix un bon text en una bona pel·lícula?*

—Més que un avantatge era un privilegi, arrencar amb el text d'en Benet. Per a qualsevol cultura en Benet és un luxe. Un film és, principalment, el con-

"Confio en una generació jove que va pujant, que el país necessita i que els directors també necessitem perquè ens donin una empenta."

junt de tres coses: història (guió), repartiment (actors) i narrativa (canalització de la història amb tots els altres elements que formen la pel·lícula). *Amic/Amat* és una història que jo veia possible de fer aquí, en aquest país, perquè a vegades hi ha històries molt bones, però tampoc no podem demanar la lluna, perquè vivim en un país que té uns condicionaments determinats. I com que no els canviarem, val més fer un cinema a la mida d'aquests condicionaments. El cinema que fem aquí és un cinema d'idees. No podem fer un cinema que necessiti grans recursos de producció, perquè no tenim el mercat que podria amortitzar-ne els costos. I *Amic/Amat* s'adequa perfectament als nostres condicionaments. A més, tenia la intuïció que disposava dels actors per fer aquesta història. Els personatges estan molt bé, són molt rics, però has de trobar els actors que te'ls facin, els actors que tinguin la tècnica

i la cultura per a entendre aquests personatges. I, finalment, hi ha la qüestió narrativa, que tenia molt clara des del primer moment: volia fer una pel·lícula molt equilibrada, molt serena.

—*Quan s'adapta una peça teatral, no hi ha el perill de fer una obra de teatre filmada?*

—Per mi no és cap perill. Jo no m'oposo pas a les obres de teatre filmades, perquè, per exemple, *La huella*, de Joseph L. Mankiewicz, és una meravella. I *Actrius* és una pel·lícula que conserva molt l'estructura teatral i ha anat molt bé. D'una altra banda, a *Amic/Amat* no hem respectat els actes teatrals, hem partit d'un guió cinematogràfic, el primer que ha escrit en Benet. Em va proposar d'incorporar-hi els personatges de la dona i de la filla, que a la peça teatral no hi eren, i ho vaig trobar molt bé, perquè donava aire als personatges i potser obria la història una mica més.

—*En els seus films els personatges tenen el paper més important.*

Sempre busca l'aspecte humà de les històries?

—M'interessen la gent, les persones. M'adreço a persones i jo sóc persona, dirigeixo actors que són persones... Potser en les meves pel·lícules es nota més l'aspecte humà perquè vetllo molt els personatges. En certa manera, sempre me n'encanto.

—*Barcelona és el seu plató de rodatge. Com és que no el fan servir més directors de cinema?*

—És normal. Jo sóc d'aquí i treballo aquí. Tinc tendència a visualitzar les meves pel·lícules dins el meu món, que és Barcelona. I si no hi ha gaires més directors, és perquè som un país petit, amb un mercat petit que fa que les coses siguin difícils. Però jo

"Hi ha històries molt bones i molt impressionants, però no podem demanar la lluna, no podem fer un cinema que necessiti grans recursos de producció perquè no tenim el mercat que en podria amortitzar els costos."

confio en una generació jove que va pujant, que mourà molta marxa i molta guerra, que el país necessita i que els directors de la meua generació també necessitem perquè ens donin una empenta. Una mica com la història d'*Amic/Amat*.

—*Igual que Woody Allen, vostè també estrena un film cada any. Com s'ho fa, sense viure a Nova York?*

—Treballant molt, no hi ha cap secret. El dia té vint-i-quatre hores, per a mi i per a tothom. És qüestió de prioritats, i la meua és el cinema. Sí que estrenar una pel·lícula cada any, potser és més difícil aquí, però és qüestió de treballar moltíssim.

—*I com a vice-president de l'Acadèmia, com veu el cinema?*

—El cinema espanyol es troba sota mínims. És evident que aquests últims anys ha pujat molt el nivell d'audiència. Tothom hi ha col·laborat, des de la gent jove que s'ha incorporat a la professió, als de sempre. Ara bé, tampoc no hem

de caure en l'eufòria, sinó treballar a fons perquè ha de pujar molt més, perquè si comparem la quota del mercat del cinema espanyol amb el francès...

—*I què es pot fer?*

—Tothom ha d'aportar-hi el seu treball per aconseguir això. No em refereixo únicament a directors, productors i distribuïdors, sinó també als responsables estatals de la política cinematogràfica i als mitjans de comunicació, perquè el cinema ha de tirar endavant, és un senyal d'identitat molt important per a qualsevol cultura, és una de les arts més significatives.

David Selvas i Josep Maria Pou, en una escena d'*Amic/Amat*: "Els personatges de la pel·lícula estan molt bé, són molt rics, però has de trobar els actors que te'ls facin", afirma Ventura Pons.

Bea Cabezas